

PITÓ

de **GUIM VALLS**

amb **PAULA BLANCO**

Direcció **ROGER VILA**

Vestuari i caracterització **PAU AULÍ**

Música **MARINA HERLOP**

So **PAU MATAS**

Il·luminació **SÍLVIA VALLS**

Producció **MUNTA Roca**

*Una coproducció de Barcelona Poesia,
Festival Nacional de Poesia de Sant Cugat i
Festival Clàssics.*

*Amb la col·laboració de la Fabra i Coats -
Fàbrica de Creació.*

PRESENTACIÓ

PITÓ és la versió escènica del poemari homònim de Guim Valls, un monòleg interpretat per l'actriu Paula Blanco i amb direcció de Roger Vila.

L'obra narra la història de la fundació del santuari de Delfos a partir de l'assassinat de Pitó per part d'Apol·lo i l'arrabassament dels seus poder oraculars des del punt de vista de la serp.

Des de l'atemporalitat del mite i del poder de la paraula, gairebé com si es tractés d'una consulta oracular, PITÓ convida l'espectador a fer un viatge íntim als marges del temps mitològic de les metamorfosis i de les identitats fluides, posant l'espectacle al servei de preguntes sobre les violències entre cultura i desig.

En un escenari buit i fosc, amb l'única presència d'un gran vestit, l'actriu es posa a la pell del monstre per explicar-nos la seva particular versió del mite...

SINOPSI

Una serp antiga guarda el lloc. L'ull de la serp és una font oracular i murmuriosa. La serp només té tractes amb pastors a la ventura i ramats succulents. Fins que arriba el déu arquer i li fa la pell. Així, amb el vessament de la sang del monstre i una consegüent purificació, queda fundat l'oracle de Delfos.

Sempre s'atribueix al déu la part de la glòria i el fet d'haver donat als homes un espai des d'on poder copsar entre línies els misteris del destí. Però endisem-nos un moment en l'ull anterior, el de la serp, que és d'on prové el poder que el déu va cobejar i va fer-se seu...

NOTA DE DIRECCIÓ

Un espectacle que porta el nom de Pitó ha de parlar necessàriament de la relació entre “subjecte” i “coneixement”. L'assassinat de la serp i arrabassament dels seus poders és el moment fundacional del famós santuari de Delfos en la versió de Guim Valls. A les portes de l'oracle, una inscripció rebia els visitants: “Coneix-te a tu mateix”. Amb aquesta sentència Apol·lo condemna totes les experiències de vida prèvies a la seva, que com la de Pitó es basaven en el *pathos* i en la metamorfosi, i la tanca dins la cuirassa del Jo, de la cultura i de la paraula.

Ser, definir-nos a través del llenguatge, com a individus o com a societat, implica un acte d'imposició violenta i limitadora sobre nosaltres que ens aboca irremeiablement al dolor. Aquesta és la tragèdia de Pitó i també la nostra, que encarna magistralment la Paula Blanco. Només la consciència i acceptació d'aquest dolor, paradoxalment també a través del llenguatge, i potser del teatre, ens permetrà desprendre'ns de tots aquests límits imposats que ens constrenyeixen i transformar el dolor en alguna cosa nova.

Roger Vila

FITXA TÈCNICA

Durada **50 minuts**

Gènere **Monòleg / Text**

Públic **Adult / Instituts**

Format **Mitjà / Petit**

Rider **<https://shorturl.at/ewxB7>**

ENLLAÇOS

Text **<https://shorturl.at/epqtV>**

Fotografies **<https://shorturl.at/fhsO9>**

Teaser **<https://youtu.be/GqUqk3TelkU>**

Vídeo **https://youtu.be/Wk13T_qaNzA**

Fitxa artística **<https://shorturl.at/jBIOS>**

CONTACTE

Roger Vila

rogervilablanch@gmail.com

+34 626761677